

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 czerwca 2022 r.

DIH-3.707.62.2022.JS

DECYZJA DIH-III/ 91 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.37.ZSE.15.2022.DB Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z 22 marca 2022 r. (nr akt sprawy: DS.8361.4.2022), na mocy której przedsiębiorcy Waldemarowi Piechotce prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Waldemar Piechotka Elektra-Siedlce w Siedlcach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 5 - 12 stycznia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), przeprowadzili kontrolę w sklepie mieszczącym się w Siedlcach przy ul. Bohaterów Getta nr 13, należącym do przedsiębiorcy Waldemara Piechotki prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Waldemar Piechotka Elektra-Siedlce w Siedlcach, zwanego dalej „stroną” lub „kontrolowanym”.

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162 z późn. zm.) zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, nie dokonano zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę

przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę w dniu 5 stycznia 2022 r. przeprowadzono w obecności pracownika sklepu, którego uznano za osobę czynną w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740 z późn. zm.). Zakres kontroli obejmował przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie”.

W wyniku podjętych działań inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto stwierdzono, że kontrolowany nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co naruszało art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 12 stycznia 2022 r. nr DS.8361.4.2022, do którego nie wniesiono uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 24 lutego 2022 r., poinformował przedsiębiorcę Waldemara Piechotkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Waldemar Piechotka Elektra-Siedlce w Siedlcach, o wszczęciu

postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit c ustawy o zużyтым sprzęcie.

Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w niniejszym postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 §1 Kpa). Strona skorzystała z tych uprawnień i w piśmie z 8 marca 2022 r. wyjaśniła, że:

- w sklepie, który prowadzi sprzęt elektryczny to lampki biurowe i lampy podłogowe, nie prowadzi zaś sprzedaży sprzętu elektronicznego, o którym mowa w art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie,
- każdy sprzedawany wyrób posiada informację, gdzie można dostarczyć zużyta lampkę,
- postępuje zgodnie z informacją dotyczącą utylizacji ww. wyrobów, załączoną do każdej lampki.

Ponadto, przedsiębiorca podniósł, iż w chwili kontroli posiadał w sklepie wiszącą informację o treści: „*zbieramy zużyte żarówki i inny sprzęt*”. Brakowało adresu firmy, która utylizuje sprzęt w Siedlcach. Jako powód strona podała okoliczność, że sklep odbiera zużyty sprzęt od każdego klienta, który się zgłosi do sklepu z tą sprawą i załatwia ją na miejscu. W ocenie strony w jej przypadku brak adresu nie przyczynił się do powstania naruszenia dot. utylizacji lamp, które sprzedaje w sklepie.

Przedsiębiorca poinformował, że od chwili wprowadzenia obowiązku utylizacji zużytego sprzętu elektrycznego, miał miejsce jeden przypadek zwrotu lampki do utylizacji, ponieważ lampy, które przedsiębiorca sprzedaje, można regenerować w nieskończoność - producent wymienia każdy element i lampa nadal nadaje się do użytku. W dalszej części pisma, przedsiębiorca opisał swoją sytuację finansową oraz trudności w prowadzeniu działalności i wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary.

W dniu 22 marca 2022 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję PO.37.ZSE.15.2022.DB, którą przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 24 marca 2022 r.

W dniu 13 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zwróciła się do Prezesa UOKiK o wydanie decyzji uchylającej decyzję Mazowieckiego WIIH. Szczegółowo opisała

swoje uczestnictwo w toczącym się postępowaniu i powołała się na pisma z 18 stycznia 2022 r. i z 8 marca 2022 r. skierowane do Mazowieckiego WIIH oraz powtórzyła wyjaśnienia w nich zawarte. Strona poinformowała, że sprzęt odbiera od klientów bezpłatnie oraz na własny koszt dostarcza do punktu zbierania elektro śmieci. Wyjaśniła, że większość sprzedawanego sprzętu nadaje się do naprawy. Ponadto strona wskazała, że do każdego zakupionego produktu elektrycznego dołączona jest przez producenta procedura pozbycia się elektro-śmieci. Wspomniała również, że w sklepie znajdowała się informacja o treści „zbieramy zużyte żarówki i inny sprzęt”. Strona powołała się także na zapisy protokołu kontroli dotyczące wyjaśnień składanych przez sprzedawcę oraz podkreśliła fakt uzupełnienia wymaganych informacji w trakcie kontroli, jeszcze przed podpisaniem protokołu. Zdaniem strony zapisy protokołu wskazują iż organ pierwszej instancji powinien zgodnie z art. 189f § 1 Kpa odstąpić od wymierzenia kary ponieważ waga naruszenia była znikoma a strona zaprzestała naruszania prawa. W opinii strony o znikomości naruszenia prawa świadczy tylko jeden przypadek zwrotu lampki do utylizacji. Tym samym strona stwierdziła, że organ pierwszej instancji miał podstawy do dokonania zmian w protokole kontroli.

Pismem z 21 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Waldemara Piechotkę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Waldemar Piechotka Elektra-Siedlce w Siedlcach, o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Mazowieckiego WIIH PO.37.ZSE.15.2022.DB z 22 marca 2022 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39

ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor sprzętu elektrycznego bądź elektronicznego jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób

umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;

3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W myśl art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie art. 93 ust. 5 ustawy o zużytych sprzęcie w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH bezsprzecznie dowiodły, że kontrolowany, nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary, Prezes UOKiK wskazuje, że jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują zapisy art. 93 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł

przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary.

W kwestii proponowanych przez stronę zmian w protokole kontroli, Prezes UOKiK wyjaśnia, że dokument ten posiada walor dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 76 § 1 Kpa. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. Taki stan przedstawia protokół kontroli z 12 stycznia 2022 r. nr akt kontroli DS.8361.4.2022.

Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że nie zasługuje na uwzględnienie w tym przypadku fakt, iż stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie istotne, a zarazem kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych informacje w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 oraz art. 39 pkt 2 tejże ustawy, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Przepisy ww. ustawy wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o zużytym sprzęcie sankcji. Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie nie wymagają dodatkowych założeń i wykładni, nakazują właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonywał obowiązków określonych ww. przepisami, choćby nastąpiła niezwłoczna próba usunięcia nieprawidłowości (podkreślenie Prezesa UOKiK). Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej (patrz Wyrok WSA w Warszawie VI SA/Wa 1989/19).

Nadto, zaznaczyć należy, iż kara nałożona została w najniższej możliwej wysokości i jest adekwatna do popełnionych uchybień, pomimo, że dotyczyła dwóch rodzajów naruszeń (podkreślenia Prezesa UOKiK).

Organ drugiej instancji podkreśla, że strona jako profesjonalista działający w branży od 1991 r. (wg CEIDG) jest zobowiązany wiedzieć jakie obowiązki i na podstawie jakich przepisów są na niego nakładane. Ustawa o zużytym sprzęcie w sposób jednoznaczny stanowi, że przedsiębiorca musi umieścić w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym informacje (podkreślenie Prezesa UOKiK), o których mowa: w art. 37 ust. 1 -3 oraz art. 39 ust. 2 ww. ustawy. Przekazywanie tych informacji w innej formie (np. ustnie) nie spełnia tego obowiązku. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o zużytym sprzęcie sankcji.

Prezes UOKiK przypomina, że stronie wymierzono karę pieniężną z tytułu niewykonania dwóch obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o zużytym sprzęcie tj. braku informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 - 3 oraz braku informacji, określonej w art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Tym samym przedsiębiorca w żadnej mierze nie zrealizował ciężących na nim obowiązków i naruszył prawo w stopniu wysokim. Dlatego też organ drugiej instancji nie podziela poglądu strony jakoby naruszenie przez nią przepisów miało charakter mało znaczący. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałoby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. Dlatego też w niniejszej sprawie w żadnym wypadku nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa.

Odnosząc się do stwierdzenia strony, że sklepie znajdowała się informacja o treści „zbieramy zużyte żarówki i inny sprzęt” - pomijając fakt, iż w toku kontroli jej nie było - to w żadnej mierze nie byłaby ona wypełnieniem obowiązków informacyjnych nakładanych przez ustawę o zużytym sprzęcie. Dołączanie przez producenta informacji o procedurze pozbycia się elektro-śmieci również nie zwalnia dystrybutora z obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła dwóch nałożonych na nią obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39

pkt 2 ww. ustawy, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Prezes UOKiK ponadto wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że obowiązkiem przedsiębiorcy - jako profesjonalnego uczestnika obrotu - jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, ustaleń nie kwestionuje również strona. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylecia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK nadmienia przy tym, że sankcja wymierzona stronie, w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), jest karą w wysokości najniższej z możliwych określonych w ustawie. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karą za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej